

Mikrogeophagus ramirezi - Pillangó törpesügér

ELSŐ LEÍRÓJA:	Myers, 1948
CSALÁD:	Cichlidae
MÉRET:	5 cm
C°:	25,0-27,0
pH°:	5,5-7
Nk°:	0-10
HELYIGÉNY:	80 liter
VISELKEDÉS:	ragadozó, társas
TÁPLÁLÉK:	élő eleség
TARTÓZKODIK?	alsó és középső szint
ÉLETTARTAM:	3-4 év
TERM.VÉD.:	nem értékelt

Mikrogeophagus ramirezi
Pillangó törpesügér
(Myers, 1948)

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Térkép még nem készült az adatlaphoz, feltöltése folyamatban!

TOVÁBBI KÉPEK:

Venezuela és Kolumbia folyói. (Az Orinoco
középfolyásának nyugati mellékfolyói.)

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

A test viszonylag magasnak hat, elsősorban a többnyire egyenesen tartott, magas hátúszó miatt. Oldalról nagymértékben lapított; a fej rövid, az orr legömbölyített tompa, a szájnílás nagyon kicsiny és végállású. A homlokvonal meredeken fölfelé ívelődik. A hátúszó 2. 3. és 4. kemény sugara mindkét ivaron, de különösen a hímen feltűnő módon megnyúlt lehet. A leghosszabb a 3. sugár; egyes hímeké eléri a 3 cm hosszúságot is. Ezeket az úszósugarakat izgalmi állapotban — az egész úszóval együtt — mereven kifeszített állapotban tartják. Hosszúság: a hímé 6-7 cm, a nőtényé 5 cm. Színezet és ivari különbségek: A faj feltűnő és nagyon finom színezésű, különösen az oldalak és úszók türkizkék pontsorai láthatók jól.

A nemeket néha igen nehéz megkülönböztetni, minthogy színezetük között alig van különbség. Néha a nemek még a viselkedés alapján sem különböztethetők meg, mert a nőstények elég sokszor hímek módjára viselkednek. A nőstény általában kisebb, úszói kevésbé szépek, s az első hátúszó sugarai nem hosszabbodtak meg (ami egyébként a hímen is előfordulhat), vagy nem érik el a hím testhosszát. Izgalmi állapotban és ívási időben viszont a nőstény ismertető jele kárminvörös hasfolt, amely a hímen vagy teljesen hiányzik, vagy csak halványan látszik. A figyelmes gondozó azonban némi gyakorlattal világosan meg tudja majd különböztetni az állatokat. Röviddel az ikrázás előtt a nőstényen genitális szemölcs képződik.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

A faj felfedezői, *Ramirez* és *Blass* importörök és gyűjtők (1948) lelőhelyként Venezuela délnyugati részének egyik folyóját nevezték meg, pontosabb adatokat nem közöltek. A származáshely körül több vita alakult ki, mert *dr. Lüling*, a bonni König Múzeum ichthyológusa a halat a fenti lelőhelytől több ezer kilométer távolságra, Bolíviában is megtalálta. A Rio Madeira déli vízgyűjtő területén fogott állatok közül *Lüling* egy kb. 7 cm hosszú hímét Meinken rendelkezésére bocsátott, aki azt egyértelműen az *A. ramirezivel* azonosította. Bolíviában Santa Cruz környékén további lelőhelyek találhatók. Valószínű azonban, hogy a faj óriási területen él, mert időközben az Orinoco folyamvidékének nyugati részén való előfordulása szintén bebizonyosodott.

Schott Kolumbiában a *Rio Yucaóban*, Bogotától 300 km-nyire keletre szintén kifogta a hal néhány példányát. A Caracasban (Venezuela) lakó *Paul E. Fischer* kijelentette (1968), hogy bármikor hajlandó az Orinoco vízgyűjtő területének északnyugati részén való előfordulásokat bizonyítani.

A "ramirezi" rendkívül tetszetős, tarka és mozgékony, mint egy pillangó. Igénytelen és békés, de rövid életű és betegségekre hajlamos. Hőmérséklet 22—24, tenyésztéskor 30 °C. Közvetlen napfényben jobban érzi magát. Általában csak kisebb élőleleséget fogad el, kiegészítésül és kisebb mennyiségben szárazeleleséget is fogyaszt. Célszerű fiatalabb állatokat beszerezni. A kifejlett példányok valószínűleg érzékenyek más összetételű vízbe való áttelepítésre. A faj viselkedése nagyon érdekes. Mindig ugyanazon a helyen tartózkodnak, amelyet kissé lefelé hajló testtel és mereven megfeszített úszókkal úgy védelmeznek, hogy rejtekhelyükről rajtaütésszerűen rátámadnak a betolakodóra. Ebből tipikus imponáló és fenyegető mozdulat fejlődik ki, amely mindkét oldali támadásból és visszavonulásból tevődik össze („hintázás”). Az ivadékgondozásban egyedileg a két ivar részvétele eltérő. Egyszer mindkét szülő törődik az ivadékkal, s váltják egymást, másszor vagy csak a nőstény, vagy csak a hím végzi a gondozást. Az állatok szaporodása megkívánja a lágy, enyhén savanyú kémhatású vizet, de közepesen kemény vízben is sikerült már a szaporítás. A tenyésztésben túlságosan fiatal, de esetleg túlságosan öreg párok használata nehézségeket okozhat. A túlságosan fiatal párok ivadékgondozása hiányos szokott lenni.

A gondozás igen sokszor csak az utódok kibúvásáig tart; az aljzatról való leválás után felfalják az embriókat. Így előfordulhat, hogy többszöri költést egymás után felfalnak; aztán egyszerre csak felnevelik a következőt. A peték enyhe szellőztetés esetén a szülők nélkül is kikölthetők. *Nieuwenhuizen* szerint a víz hőmérsékletének nagy hatása van a peték kikelési idejére. 30 °C-on az utódok már 36 órával később kibújnak, 6 nap múlva elúsztak, 28 °C-on a megfelelő értékek 52 óra és 7,5 nap, 25 °C-on 72 óra és 10 nap voltak. 24 °C-on 11 nap is eltelt, mire az ivadékok szabadon tudtak úszkálni. Eleséghiány esetén megtehetjük például, hogy a kibúvás, azaz az első etetés időpontját kitoljuk. Naupliusokkal való

etetéskor (azok erősen *phototaktikusok*, vagyis a fény felé törekednek) ügyelni kell arra, hogy az egész akvárium egyenletesen ki legyen világítva, mert a fiatal ramirezik inkább a sötétebb helyeken tartózkodnak, s nem találhatnak maguknak táplálékot, ha a táplálékállatok a legvilágosabb helyeken gyűlnek össze.

A jól összeillő párok rendkívül termékenyek; óvakodjunk azonban attól, hogy túlságosan gyakran használjuk őket tenyésztésre. Ajánlatos az utódok között gondos kiválogatást végezni. A faj valószínűleg könnyen degenerálódik. Más *Apistogramma* fajtól feltűnően eltérő viselkedésűek.

H. Frey

A ramirezi a kereskedelembe magához képest túlon túl egyszerűnek beállított hal, mármint tartásának tekintetében. A ramirezi összetett gondozású faj. Egy átlag társas akváriumban is tartható, de általában a megvásárlástól számított fél évet jó, ha eléri. Ezért terjedt el róla, hogy rövid életű hal. Pedig ez nincsen így...

Ha azt szeretnénk, hogy ramijaink pompázzanak és több évet is éljenek, gyakorlatilag diszkoszhalas körülményeket kellene biztosítani, ha nem is annyira komolyan véve, de igényesen kellene gondozni.

Gyakori, legalább heti 1-szeri részleges vízcseré fontos lenne... Erős (de nem áramlásban, hanem biológiai lebontásban!) szűrőt igényel, külső szűrő célszerű. A jól beállt víz is fontos lehet, ha hosszú életet szánunk neki, ezért sem jó a kis akvárium.

Lágy víz! Fontos fajunknál. Semmivel sem igénytelenebb mondjuk egy *Apistogrammá*nál e tekintetben, csak egyes fajoknál tűrőképesebb. Tenyésztéshez és eredményes tartáshoz viszont szükséges, méghozzá savasabb vízzel. Célszerű égertoboz, Tebang-leveél használata, tompított megvilágítás, sötét aljzat dús és úszó növényzet, búvóhelyek használata.

Nagyon-nagyon fontosak a nyugodt, békés társak!!! Zsúfoltságot rosszul viseli. Célszerű hasonló származású halakkal társítani, lazacokkal és talajlakó békés harcsákkal. Csak nagy akvárium esetén társíthatjuk más törpesügérekkel, vitorláshalakkal. Csak néhány faj kerüljön mellé ha igen-igen jól akarunk. Mondjuk két max. 3 féle lazaccsapat, egy csapat páncélosharcsa és pár algázó, az akvárium méretéhez igazítva.

Békés és jól társítható, nem agresszív halak amúgy.

Nem kell félni tőle, de ezek alapján igazítsuk tartási körülményeit!

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: *Apistogramma ramirezi*, *Papiliochromis ramirezi*.

Eng: Butterfly cichlid, Dwarf cichlid, Ram, Ram cichlid.

Egyéb köznevei: Sommerfuglecichlide, Ramirezi, Perhoskirjoahven, Südamerikanischer Schmetterlingsbuntbars, Pielegniczka ramireza.

KATEGÓRIÁK:

[Amerikai fajok](#), [Akváriumi halak](#), [Bölcsőszájú halak](#)

KULCSSZAVAK:

[Myers](#), [Cichlidae](#), [Amerikai bölcsőszájúhalak](#), [1948](#), [Akváriumi halak](#), [Mikrogeophagus ramirezi](#), [akvarisztika](#), [Pillangó törpesügér](#)

JELLEMZŐK:

[normál \(6.5-7.5 pH\)](#), [közepesen áramló vízi](#), [Guyanák](#), [savas \(6pH alatt\)](#), [lassan mozgó vízi](#), [fekete vízi](#), [alsó szint](#), [közepesen aktív mozgású](#), [békés viselkedés](#), [középső szint](#), [kissé agresszív viselkedés](#), [átlagos élethossza 3-6 év](#), [igenlágvízi \(0-5°Nk\)](#), [átlagos növényzetigényű](#), [lágvízi \(5-10 Nk°\)](#), [nagy méretű 10-20 cm](#), [ragadozó](#), [Amerika](#), [barna vízi](#), [félsavas \(6-6.5 pH\)](#), [átlátszó vízi](#), [Dél-amerika](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [közepes méretű akvárium 50-100 literig](#), [Orinoco](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

Írta: Honffy Gábor

Katalógusba került: 2008-05-14 09:01:16

Legutolsó frissítés: 2013-11-12 07:52:23

Katalógus ID: 4210

Oldal linkje: https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/bolcsoszaju_halak/amerikai-fajok/mikrogeophagus-ramirezi.html

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva